

Brug, vil, naar Tiden kommer, falde ind under Aldersrenten. Jeg mener derfor, at man samtidig med dette Lovforslag ogsaa maa anvise Indtægter for Kommunerne til Dækning af de forøgede Udgifter. Jeg tror ikke, at Kommunernes Skatteevne — de har jo ikke mange Kilder at øse af — er saadan, at de alene kan bære den forøgede Udgift. Der er i alt Fald mange Kommuner, der absolut ikke kan det. Jeg henstiller derfor til det kommende Udvalg at finde en Form, hvorunder vi kan komme de Kommuner, hvis Budget bliver særlig anspændt ved Lovforslagets Gennemførelse, til Hjælp. Jeg skal ikke her anvise Vejen. Jeg har hørt noget om, at man kunde give det pr. aldersrentenydende i Kommunen, og tilsyneladende kunde det jo være rigtigt, men det er ingenlunde saaledes, at det er alle Kommuner, der er lige haardt spændt for med Hensyn til Alderdomsforsørgelsen, enten man nu kalder den Rente eller Understøttelse, og derfor kan vi ikke absolut regne efter dette, men maa tage Kommunernes økonomiske Bæreevne, deres Skatteindkomst i Forhold til deres Udgifter, til Grundlag for Ydelsen til Kommunerne. Hvis det kommer dertil, vil Kommunerne kunne tage imod Lovforslaget med Tilfredshed; men hvis ikke, tror jeg, mange Kommuner vil sige til sig selv: Det er jo umuligt, for skal vi tage disse Udgifter med, kan vi slet ikke komme igennem, da vore Skatteyderes Skatteevne er spændt til det yderste.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget, idet jeg beder det kommende Udvalg at faa den økonomiske Rækkevidde af Lovforslaget undersøgt og tage under den alleralvorligste Overvejelse, om disse Sætser virkelig under en Højkonjunktur som den, vi har i Øjeblikket, bør lægges fast for Tid og Evighed uden den mindste Bestemmelse, der kan sætte dem i Forbindelse med det Prisniveau, vi kan komme ned eller op paa en Gang i Fremtiden.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Martin Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Martin Hansen: Idet jeg i øvrigt kan udtale min Tilfredshed med Lovforslaget, ønsker jeg blot at gøre en enkelt Henstilling. Naar man som Lovforslaget sætter Aldersgrænsen ved 65 Aar, og man har en anden Aldersgrænse, hvor Invalidere hører op, nemlig det 62de Aar, fremkommer der en Ulighed, som jeg synes skulde rettes. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Minister og det ærede Udvalg, som maatte

blive nedsat, om man ikke kunde finde Anledning til at ændre Invalideloven, saaledes at Invalidere føres op til det 65de Aar. Jeg ser nemlig saaledes paa det, at naar man sætter Aldersgrænsen ved 65 Aar, har man dermed i Virkeligheden sagt, at i Almindelighed er Folk arbejdskraftige indtil den Alder, og saa længe man er arbejdskraftig og staar ude i Arbejde, forekommer det mig, at man maa være invalideforsikret. Hvis man fører Invalidere op til det 65de Aar, vil den Urimelighed, jeg synes der er, ikke fremkomme, at et Menneske, der bliver Invalid før det 62de Aar, faar 800 Kr., medens vedkommende, hvis det sker efter det 62de Aar, faar saadant noget som Halvdelen. Det synes jeg er forkert, og jeg vil henstille til Ministerens og det kommende Udvalgs Overvejelse, om man ikke kunde ændre dette Forhold paa den anførte Maade. Jeg tror, at det vilde være logisk rigtigt.

Anden Næstformand (Parkov): Jeg afbryder her Forhandlingen.

Fra Statsministeriet har jeg ved Skrivelse af Dags Dato modtaget Meddelelse om, at 10de landstingsvalgte Medlem (Harald Jensen) ønsker at udtræde af den i Henhold til Lov Nr. 55 af 12. Februar 1919 nedsatte Kommission til Undersøgelse og Overvejelse af Hærens og Flaadens fremtidige Ordning.

Folketingets næste Møde afholdes i Morgen, Torsdag den 9. Februar, Kl. 1 med følgende Dagsorden:

1) *Tredie Behandling af:*

Forslag til Lov om Statstilskud til Udviklinger af Haderslev, Aabenraa og Sønderborg Havne m. m.

2) *Tredie Behandling af:*

Forslag til Lov om Indførelse af nogle danske Lovbestemmelser om Havne i de sønderjydske Landsdele.

3) *Fortsættelse af første Behandling af:*

Forslag til Lov om Aldersrente.

Mødet hævet Kl. 3⁵⁰.